

Met kunsttherapie brengen de kinderen weer kleur in hun leven dat door donkere herinneringen wordt gekenmerkt.

Solidariteit - een belangrijke stap naar vrede

Op een herfstavond opent Sergei de deur van de Longo maï-coöperatie in het Oekraïense dorp Nizjne Selisjtsje. Sergei is het oorlogsgebied ontvlucht en woont sinds het voorjaar van 2022 hier op de boerderij. Hij is net terug van een lange reis uit de regio Kherson, waar hij een hydroloog vergezelde die de behoefte aan drinkwater in de dorpen analyseert. Nadat hij een kom warme soep heeft gegeten, opent hij de foto's op zijn mobiele telefoon en vertelt hij over de onzekerheid, de rijen voor de bevoorradingspunten, het loeien van de sirenes, overvolle ziekenhuizen en het oorverdovende lawaai van raketten. Hij heeft het gevoel dat de bevolking de voortdurende gedwongen verhuizingen met een ongelooflijke kalmte doorstaat.

Deze realiteit staat ver af van die in Transkarpatië, in het uiterste westen van Oekraïne. Wij van Longo maï wonen al meer dan dertig jaar in deze regio, die tot nu toe gespaard is gebleven van de verschrikkingen van de oorlog. Alleen militaire controles, de angst van de mannen om opgeroepen te worden voor het front en de aanwezigheid van talloze Oekraïense vluchtelingen herinneren aan de grimmige realiteit die het land al bijna drie jaar in zijn greep houdt.

Meerdere vluchtelingen zitten aan tafel in de eetkamer van de coöperatie en luisteren aandachtig naar de verhalen. Een echtpaar dat pas is aangekomen

uit Zaporizja, eveneens gelegen aan het front, zegt niets, ze zijn nog overweldigd door hun vluchtervaringen. Onze buurvrouw Tanja en haar zoon Apollon komen uit een klein dorp in de buurt van Kherson. In Tanja's verhalen voel je haar opluchting dat ze deze regio heeft kunnen ontvluchten. Ze heeft een immense behoefte om haar verhaal en haar pijn te delen. Aanvankelijk vluchtte ze naar Polen, maar besloot toen terug te keren naar Oekraïne, maar wel zo ver mogelijk naar het westen. Ze wilde zich "thuis" voelen en haar werk als geitenhoedster in een klein dorp hervatten. Zo kon ook haar zoon

Het gieten van kleine planten is balsem voor de ziel.

Apollon naar school gaan en daarna een opleiding volgen. Zo kan hij ook voorkomen dat hij wordt opgeroepen.

Manu, een goede vriend en vrijwilliger uit België die hier al meer dan een jaar is, is net klaar met de afwas als er plotseling een klein lampje gaat branden. Dat is een teken dat het elektriciteitsnet in de buurt niet meer werkt, de oorlog komt weer heel dichtbij. Dankzij onze zonnepanelen kunnen we de landelijke stroomstoringen als gevolg van bombardementen overbruggen. Na een half uur is de stroom terug, maar we besluiten toch naar bed te gaan, zodat we uitgerust zijn voor de komende dagen.

Solidariteit in actie

In de late avond van de volgende dag komen veel vrijwilligers naar het dorps huis voor een coördinatie-bijeenkomst. Sinds februari 2022 werken we samen met mensen uit het dorp om ontheemden op te vangen. We krijgen ook geregeld steun van mensen uit de andere Longo maï-coöperaties. Aanvankelijk zochten we vooral naar matrassen en dekens en richtten we een kantine in het dorpsrestaurant in om de vele vluchtelingen te huisvesten en te voeden en een beetje menselijke warmte te bieden.

Maar de oorlog duurt voort en het einde is voorlopig nog niet in zicht. We richten ons nu op steun voor de lange termijn, want sommige vluchtelingen willen zich graag vestigen in het dorp of de streek rond Nizjne Selisjtsje. Na veel overleg en discussie hebben we met elkaar drie doelen gedefinieerd om een sprankje hoop voor de toekomst te bieden:

- veilige en langdurige huisvesting bieden;
- werkgelegenheid scheppen om de gezinnen in staat te stellen een zekere mate van onafhankelijkheid te verwerven;
- sociale en psychologische begeleiding van de vluchtelingen.

Uit een interview met Inna Pryhara, een van de vele vrijwilligers uit Nizjne Selisjtsje die vluchtelingen opvangen:

“... Aan het begin van de oorlog was het zo eng omdat we niet wisten wat we moesten doen. We waren gewoon in paniek. In overleg met onze vrienden van Longo maï realiseerden we ons dat we ons samen nuttig konden maken: evacuatie organiseren, vluchtelingen huisvesten, het dagelijks leven organiseren, gratis maaltijden verstrekken, een noodopvang opzetten en helpen met de integratie van degenen die in ons dorp willen blijven. In deze wereld die gek is geworden, proberen we gewoon een beetje ‘normaliteit’ te creëren voor de mensen die getroffen zijn door de oorlog. We ondervinden gelukkig veel aanmoediging van gelijkgestemde mensen, vrienden en onbekenden ...”

De gemeenschappelijke aardappeloogst geeft de vluchtelingen een stuk zelfstandigheid terug.

In de meer dan dertig jaar dat we hier in Oekraïne wonen, hebben we het land en de mensen leren kennen en waarderen. De ervaring die we hebben opgedaan en vooral de vele vriendschappen die we hebben gesloten, helpen ons nu. Het vereist echter voortdurende sociale inspanning, gevoeligheid en een levendige dialoog. De stappen die we tot nu toe hebben gezet, ons doorzettingsvermogen en de kleine successen moedigen niet alleen ons aan, maar ook de vele vrijwilligers, de vluchtelingen en de mensen die ons steunen.

Nizjne Selisjtsje - een open dorp

Sinds de oprichting heeft Longo maï zich ten doel gesteld de economische ontwikkeling van achtergestelde regio's te bevorderen, sociaal-economische ongelijkheid te verminderen en projecten te ondersteunen waarin mensen zelfgeorganiseerd kunnen leven en werken. In die zin leidt de opvang van vluchtelingen ook tot economische en sociaal-culturele verrijking in de Oekraïense bergdorpen. Dankzij de steun van onze vriendenkring, de Fondation de France en de organisatie medico international uit Duitsland, hebben we tot nog toe vijf leegstaande flats en huizen kunnen kopen en renoveren. Deze zijn ter beschikking gesteld aan vluchtelingen om te voorzien in hun behoeften aan huisvesting op langere termijn. Het Comité voor Medische Hulp Transkarpatië (CAMZ), een Oekraïense partnerorganisatie, heeft het eigendom en beheer van deze huizen overgenomen. Er staan nog enkele huizen leeg in het dorp, die we graag willen kopen, zodat we ze beschikbaar kunnen blijven stellen aan vluchtelingen uit het oosten.

Met de begunstigden is een contract voor drie jaar gesloten dat kan worden verlengd. Sommige flats zijn al bewoond, terwijl andere momenteel worden gerenoveerd om ze beter te isoleren en meer comfort te bieden. De vluchtelingen betalen geen huur,

maar dragen bij aan de kosten voor water, elektriciteit en verwarming. Hun taak is het vinden van een baan en het bijwonen van regelmatige bijeenkomsten met de vrijwilligers, om hun integratie in de dorpsgemeenschap te vergemakkelijken. Natalya, een psychologe uit Oezjgorod, de hoofdstad van de regio, houdt toezicht op het integratieprogramma en zorgt voor de geestelijke gezondheid van de vluchtelingen. Het is nu algemeen bekend dat oorlogstrauma's leiden tot passiviteit en depressie, een hamsterwiel dat steeds sneller draait bij gebrek aan activiteiten. We bieden verschillende agrarische of culturele activiteiten aan, zoals collectief planten en schildercursussen. Eens per maand organiseren de helpers samen met de vluchtelingen een maaltijd. Een goede gelegenheid om elkaar beter te leren kennen en de balans op te maken.

In de dorpen merken we dat veel mannen aan het front zijn, zich verschuilen of het land verlaten hebben. Dat is nog een reden om de solidariteit levendig te houden, ook al vereist dat van alle vrijwilligers een groot uithoudingsvermogen. We zijn ons ervan bewust dat ons nog veel werk te wachten staat.

Rachid van de Longo maï-coöperatie Grange Neuve (Provence) legt de geheimen uit van het inmaken.

Groente- en graanteelt, een molen en een landbouwcoöperatie

Voor Longo maï was en is het belangrijk om activiteiten te ontwikkelen die de onafhankelijkheid van de mensen combineren met de bescherming van natuurlijke hulpbronnen. In de lente van 2023 werden twee grote kassen gebouwd zodat de nieuwe bewoners groenten konden verbouwen. Anastasia en Misha, twee jonge landbouwkundigen uit de regio Zaporizja, die samen met hun zoon Georgi naar het dorp kwamen, staan klaar om advies te geven en de planten te verzorgen tot ze geoogst worden. Ondanks hun opleiding in conventionele landbouw waren ze bereid over te schakelen op biologische landbouw en hebben ze een verscheidenheid aan groenten en kruiden geplant. Vrienden

van de Longo maï-coöperatie Mas de Granier in de buurt van Arles (Provence) gaven waardevol advies en hielpen bij het opzetten van een kleine inmakerij. Zo kan de oogst meteen worden verwerkt tot jam, sauzen en sappen.

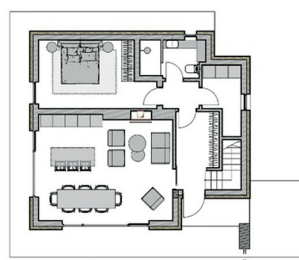
Sergei heeft met de hulp van de deskundige bakker Camillo van de coöperatie Le Montois in de Zwitserse Jura, in het dorp een kleine molen weer in gebruik genomen en een bakkerij opgezet. De eerste verse, warme broden werden naar behoren gevierd. Het gebruik van biologisch meel van boerderijen uit de streek is bedoeld om de voedselautonomie van Nizjne Selisjtsje en het omliggende gebied te bevorderen. Artjom, een vluchteling uit Sjewjerodonezk, was de eerste die het molenaarsvak leerde; zijn opvolgster Maria vluchtte uit Kupjansk. Ze werkte als journaliste en was het beu dat urgentie en censuur van het nieuws haar leven beheersten. Ze besloot naar het platteland te verhuizen om zichzelf en haar bejaarde moeder in veiligheid te brengen en over te stappen op het beroep van molenaar en bakker. Youra is geen vluchteling. Hij is geboren in Nizjne Selisjtsje, zijn vader was tractorbestuurder op de kolchoz en Youra mocht als kind altijd meerijden. Toen hij hoorde over het landbouwproject voor vluchtelingen, wilde hij graag meedoen. Nu helpt hij met het gebruik en onderhoud van de landbouwmachines.

Youra begrijpt hoe kwetsbaar de vluchtelingen zijn. Na een ongeluk tien jaar geleden werden zijn beide benen geamputeerd, zodat hij alleen nog met protheses kan lopen. Hij heeft een enorme wil om te leven en om dit zelfhulpproject draaiende te houden, ook al moet hij dagelijks vechten tegen veel menselijke, economische en sociale tegenslagen.

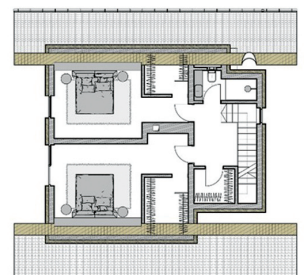
Opvangcentrum

Onze Oekraïense Longo maï-coöperatie ontwikkelt zich steeds meer tot een knooppunt van regionale en internationale samenwerking voor wederopbouw en vreedzaam samenleven. Zo ontstond het idee om een huis van solidariteit te bouwen naast het woonhuis, op de plaats waar nu een ruïne staat. Gepland zijn drie slaapkamers, twee badkamers,

План розташування меблів 1го поверху

План розташування меблів 2го поверху

De plannen voor de nieuwe woon- en ontvangststructuur op de Longo maï-coöperatie.

Het is een grote eer om een glimlach te zien op de lippen van de vluchtelingen.

een woonkamer en een vergaderruimte. Dit nieuwe gebouw zal de ideale plek zijn voor de bijeenkomsten, die nu eenmaal nodig zijn om alle zelfhulpactiviteiten op lange termijn te plannen en te verankeren. Het kan onderdak te bieden aan Oekraïense vrienden die een adempauze nodig hebben in deze chaotische tijd of aan vrienden uit West-Europa die ons komen helpen.

De ruïne is een overblijfsel van een huis dat in de jaren 1970 werd gebouwd met veldstenen voor de fundering en aarde en stro voor de muren. Nu is het ingestort. De huidige grootte van ongeveer 100 vierkante meter willen we behouden en een verdieping toevoegen.

Duurzame vrede zaaien

Het doel van deze projecten is vooral om de vluchtelingen te helpen zichzelf te helpen, hun precare situatie te verbeteren en het sociale en economische leven in het dorp weer op gang te brengen. Het is belangrijk om de vluchtelingen kansen te bieden om na bijna drie jaar oorlog weer vaste grond onder de voeten te krijgen. We willen hen een steuntje in de rug geven in deze rampzalige situatie. Op dit moment hebben meer dan vijftig mensen een vast woonverblijf in Nizjne Selisjtsje. Dat hadden we nooit voor elkaar gekregen zonder de vrijgevigheid van heel veel mensen en organisaties. De donaties maken het mogelijk om een infrastructuur op te bouwen die de langdurige vestiging van vluchtelingen bevordert en bescherming biedt aan lijdende mensen. Hierdoor kunnen we de vluchtelingen en de vele toegewijde vrijwilligers weer een beetje hoop geven.

Natascha Kabatsi van het Comité voor Medische

Hulp in Transkarpatië CAMZ zei ons: “Voor Kerstmis wens ik vrede! En op zijn minst een week vakantie zonder mobiele telefoon, zodat ik al mijn verdriet kan uithuilen. Daarna bouwen we alles weer op!”

Zo kunt u ons helpen

- U kunt de Longo maï-coöperatie in Transkarpatië ondersteunen met een donatie voor de bouw van het opvangcentrum. Alle steun, groot of klein, helpt!
- U kunt ook met een regelmatige bijdrage per maand speciaal voor Oekraïne helpen. Zo steunt u het Longo maï fonds voor alle activiteiten in dit land, zolang de oorlog duurt en ook voor daarna.
- Met een erfenis ten gunste van de Stichting Pro Longo maï kunt u ons helpen bij het realiseren van projecten op lange termijn en zo een solide basis voor de toekomst leggen. De Stichting Pro Longo maï is erkend als ANBI.

Het dorp Nizjne Selisjtsje zet zich in voor een hoopvolle toekomst